

mpc
METODICKO-PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť / Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Kód ITMS: 26130130051

číslo zmluvy: OPV/24/2011

Metodicko – pedagogické centrum

Národný projekt

VZDELÁVANÍM PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH RÓMSKYCH KOMUNÍT

Jana Köryová

ZAHRAJME SI ROZPRÁVKU

<2014>

Vydavateľ: Metodicko-pedagogické centrum,
Ševčenkova 11, 850 01
Bratislava

Autor UZ: <PaedDr. Jana Koryová >
Kontakt na autora UZ: < Základná škola, Chrasť nad
Hornádom č. 44, 053 63 Chrasť
nad Hornádom,
jana.koryova@gmail.com >
Názov: <Zahrajme si rozprávku>
Rok vytvorenia: <2014>
**Oponentský posudok
vypracoval:** <Mgr. Katarína Skokanová >
ISBN 978-80-8052-817-1

Tento učebný zdroj bol vytvorený z prostriedkov projektu Vzdelávaním pedagogických zamestnancov k inklúzii marginalizovaných rómskych komunít. Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov Európskej únie.

Text neprešiel štylistickou ani grafickou úpravou.

Obsah

1 Scénické pásmo - DEŇ MATIEK	4
2 Scénické pásmo – VIANOCE	11
3 Sestričky kozičky.....	18
4 Scénické pásmo ku Dňu matiek – Muchotrávky	23
5 Snehulienka	25
6 O anjelikovi a čertíkovi	29
7 Pod jedličkou	36
8 Snehulienka a sedem trpaslíkov	39
Použitá literatúra a zdroje	49

1 Scénické pásmo - DEŇ MATIEK

Scéna

Lúka, kvety.

Slnko

Prichádza na scénu, pomaly

vystupuje na pripravené

stupienky prikryté modrou

látkou, akoby vychádzalo

na oblohu.

V úzadí zaznieva hudba:

B. Smetana: Má vlast,

Časť Vltava, úvodná melódia.

Dievča

Pribehne na scénu, recituje.

- ukazuje rukou na scénu

Chlapec

- pomaly prichádza k dievčaťu.

Slnko

- prihovori sa deťom

Deti

Slnko

Zlatý svet – Z. Almáryová

Bežím horou po úbočí,

slniečka mám plné oči.

Z jeho tepla, z jeho jasu,

vidím rozprávkovú krásu.

Zlatú lúku, zlaté kvety.

Zlaté slnko na nich svieti.

Zlatý potok ticho žblnká,

zlatý les, v ňom zlatá srnka.

Sviet' slniečko, stále sviet'.

Pokým žiaríš v mojich očiach,

vidím zlatý celý svet.

Vítam vás, deti, v mojej slnečnej krajine.

Viete, prečo dnes tak jasne svietim?

Nevieme.

Lebo chcem, aby ste si všimli túto krásnu zakvitnutú lúku. Dnes majú mamičky sviatok a vy by ste im určite urobili radosť peknou kyticou.

Deti

Slnko

Scénka

Motýlik – chlapec alebo dievča

- máva krídelkami, poletuje pomedzi kvety, ktoré majú sklonené hlavy, sú v drepe, zastaví sa a hovorí:

kvety sa pomaly prebúdzajú, zodvihnú hlavy, ostávajú v drepe.

- hudba B. Smetanu z cyklu Má vlast, Časť Vltava – začiatok, zaznieva počas celej scény. Počas textov piano, bez textu hlasnejšie.

Pri ktorom kvete motýlik zakrúži, dieťa – kvet vstane a hovorí svoju báseň.

Snežienka

Pomaly vstáva- v závere recitácie ukáže kytičku

Zvonček

zazvoní

Fialka

Prvosienka

Ale kvety ešte spia, majú sklonené hlavičky.

Nebojte sa, zavolám motýlika, ten ich určite zobudí.

„Motýlik, motýlik, kde si? Pod' zobudiť kvety, aby ich mohli deti natrhať svojim mamičkám k sviatku.

MOTÝLIK A KVETY

Nespíte už kvietky zlaté, zodvihnite hlavičky, veď dnes je krásny deň, prišli k nám mamičky. Pretrite si svoje očká a začnite premýšľať, čo by ste tak mamulienkam chceli povedať.

Prvým kvietkom skoro na jar, som ja, malá snežienka. Pretože mamičku ľúbim, kladiem prvé kvietocky pre mamičku do vienka.

Len čo vstanem, už si zvoním, svojim hláskom všetkých zobudím. Aby vstali, nespinkali, jarné slnko privítali.

A ja skromná fialôčka, musela som tiež sem prísť. Zapriať mamkám zdravie, šťastie a potom hneď odísť.

A ja kaška, peterkľúč, prinášam ti jarný lúč. Chcem ťa láskou očariť a život ti pozlátiť.

Sedmokráska

ukáže rukou na srdiečko

Margarétka

ukáže kvietok, margarétku

Ruža

ukáže ružičku

Tanček kvetov a motýľa

deti sa držia za ruky

točenie v kruhu

pohybová improvizácia

točenie v kruhu

mávanie pravou rukou – kruh

pohybom ruky znázornia zvonček

otáčanie zápästím

odchádzajú počas spevu zo scény

v ústrety im ide dievča, berie od nich

kvety.

Slnko

muška poletuje v úzadí

úryvok: N.R.Korsakov – Let čmeliaka

Scénka

Dievča

sadne k stolíku, položí naň kvety,

začne robiť kyticu

Muška

letí k dievčatku

Aj ja, malá sedmokráska, tiež tu musím stáť.

Čo ti len mám priat'?' Už to mám. Srdiečko ti svoje dám.

Viete meno tohto kvietka? Ja som poľná margarétka. Útla som a skromná, biela, na lúkach je nás veľa. Biely kvietok šepne mame, že sa veľmi radi máme.

Nesiem mame k sviatku, malý veršík na pamiatku. To všetko z lásky, veru hej.

Aj kvietok ruže šípovej.

Na trávičke, pri lesičku, aj v trňovom malom kričku.

Čupli, vstali, zatlieskali,

za rúčky sa pochytili.

Ahoj lúčka, ahoj stromky,

cingi lingi, cingi bomky,

/:tralalala, tralalala, tralalala, tralala:/.

Ďakujem ti, motýlik, že si zobudil kvety.

Vidím, že Zuzka už ich má plnú náruč. Ale, kto to k nám letí?

Veď je to malá muška.

Dievčatko a muška

Sedela som pri stolíku, kvietky som si chystala a pritom mi malá muška, do uška šepkala.

Načo chystáš kvietočky?

Povedzže mi maličká?

Dievča

Či ty nevieš, milá muška, dnes má sviatok
mamička.

Muška

chytí si hlavu do dlani

Či som ja len zábudlivá,

viem ja peknú básničku.

Malý veršík, plný vďaky, potešil by mamičku.

Mamička – *Elena Čepčeková*

recituje

Tak ako tmavú noc Vďaka ti, mamička!

rozjasní hviezdička, Rozvri teplú dlaň,

rozjasní u nás deň nech na tvoj sviatok

úsmevom mamička. ti, kytičku do nej dám.

Dievča

ukáže kytičku

A ja jej poviem, mám ťa rada.

Tuhľa táto kytička, na znak vďaky prijmi ju,
moja drahá mamička.

spievajú pieseň

Viažem si kytičku, v zelenom hájičku,

keď si ju uviazem, mamke ju ukážem.

Toto je kytička, z malého hájička,

Pre teba, mamička, kus môjho srdiečka.

Počas poslednej strofy prichádzajú

chlapci, ostanú stáť v polkruhu, začnú recitovať

Báseň

Sviatok

I. chlapec

Oči si umyjem, učešem vlásky,

aby som hoden bol maminej lásky.

II. chlapec

A keď sa oblečiem, zavolám na ňu.

Príde a podivné veci sa stanú.

III. chlapec

Celú ju objímam a bozkám sladučko,

poviem jej: - Voniaš mi, ako to jablčko.

IV. chlapec

Ja ti dám srdiečko, len také malé,

ukáže papierové srdiečko

čo ako potôčik žblnkoce stále.

Pieseň

Mamičke

Rytmický doprovod - Orfov inštrumentár

Spievam si ja spievam, ľúbeznú pesničku,
že si veľmi ľúbim najdrahšiu mamičku.

V svojej mamke ľúbim,

deti odídu zo scény

Slnko

Rukou naznačuje pohľad do diaľky

Učiteľka

hrá na klavíri

počas predohry prichádza na scénu

poskočným krokom dievčatko, po

predohre spieva a tancuje

- *ruky vbok, krok poskočný*

točenie na mieste so zmenou smeru

počas medzihry prichádzajú

dievčatá s bábikami, uložia ich

do trávy a spolu spievajú

- *ruky vbok, krok prísuvný*

otáčanie do strán

- *točenie v dvojiciach*

dohra – točia sa a pomaly sadajú do trávy

Slnko

ozýva sa plač bábätiek

dievčatá sa rozbehnú k bábikám,

vezmú ich do náručia

Dievčatá

dievčatá sa striedajú v recitácii

po jednej strofe,

podľa počtu môže recitovať jedna

alebo po dve dievčatá spolu

kraj, čo chlebom vonia.

Zlatožlté klásky, čo sa k zemi klonia.

Pesničku ti nesiem, mamka ako dar,

nech znie v tebe dlho, rozvoňaná jar.

Mám veľkú radosť z toho, že všetky tieto deti tak veľmi ľúbia svoje mamičky. Presvedčili nás o tom v svojich básničkách a pesničkách.

Ale čo to vidím? Blíži sa k nám jedno veselé roztancované dievčatko.

Malička som - Eugen Suchoň

- notový materiál: *Malá ľudová suita pre deti*

z cyklu *Obrázky zo Slovenska*

Malička som, húsky pasiem,

/:tancovala by som, až sa trasiem:/.

A keď som ja, len malička

/:oteckova som ja holubička:/

Dievčatká, bábiky vám plačú

choďte ich utíšiť, pokolíšte ich

a dajte ich spinkať.

Spinkaj bábka malička – báseň

I. Spinkaj bábka malička,

ja som tvoja mamička.

II. Večer je už súmrak veľký,

uložím ťa do postielky.

III.

IV.

- *Spolu*

Pieseň

dievčatá kolíšu bábiky na rukách

- *spievajú*

Slnko

príhovorí sa deťom

na scénu postupne prichádzajú všetci

účinkujúci s darčekom

Haja, haj, haj,

uspať sa mi daj.

Zajtra vstaneš zavčas rána,

do ružova vyspinkaná.

Umyjem ťa, učešem ťa,

ty si moje krásne dieťa.

Haja, haja, haj, uspať sa mi daj.

Spí bábika

Spí bábika, zavri očka,

čaká ťa už postieľočka.

/:Spinká lopta, spinká macík,

spinká auto, spinká vláčik.

Aj slniečko ide spať,

nebude sa s nami hrať:/.

Bábiky už spinkajú, mamičkám ste už ukázali

všetko, čo ste sa naučili, je čas rozlúčiť sa

a odovzdať mamičkám darčeky, ktoré ste im urobili.

- *spoločná záverečná pieseň prvú strofu spievajú dievčatá, druhú chlapci, refrén spievajú spolu, opakujú ho dvakrát, môžeme využiť aj Orfov inštrumentár.*

Dám ti všetko, čo mám

1. Ver mi, že naj - me - nej týž - deň už dí - vam sa
2. Pro - sím ťa, ne - zmeš - kaj, náh - li sa, z prá - ce včas

na ka - len - dár. Na tri - krát, ma - mič - ka,
do - mov sa vráť! Na tri - krát, ma - mič - ka,

há - dať smieš, a - ký mám pre te - ba dar.
há - dať smieš, a - ký dar chcem ti dnes dať.

Dám ti vá - nok, s kto - rým sa hrám. Dám ti

jar, čo zvo - ní bim - bam, k to - mu sne - žien - ky spod krič - ka,

za lás - ku ma - mič - ka, dám ti všet - ko čo mám.

2 Scénické pásmo – VIANOCE

Scéna

zimná krajina

Chlapec

prichádza s batohom,

rozsype sneh

Skočil vietor pod vysokú oblohu,
doteperil ťažkú chmáru v batohu.
Polietal po kraji trošku,
potom spravil diery v rožku a rozkázal:
„Von sa páper veselo!

Pokry zem a premaľuj ju na bielo.

Sniežik sa nám chumelí,

zimička už prišla,

polia, lúky, vybieli,

zapadne cestička.

Pokry bielou perinou

celý kraj náš biely,

veď sme sa už na teba

tak veľmi tešili.

Deti

Prichádzajú na scénu, hrajú sa

so snehom a spievajú

Báseň

1. dieťa

Padá sneh? Či letia biele mušky?

2. dieťa

Či z podušky biely prach?

3. dieťa

Biele hviezdy na čiapočke,

ešte belšie na pleciach.

4. dieťa

Tu je jedna, tu i tam...

Akože ich spočítam?

*tanečným krokom pribehnú dievčatá
oblečené ako vločky – vianočná hudba*

Tancovala s vločkou vločka,

rozziarila deťom očka.

Sen o Vianociach

Vločky

spievajú a tancujú

- točenie v kruhu
 - držia si sukničky za spodný okraj
 - točenie sa na mieste- dvojice
 - ruky vbok, točenie na mieste
 - zmena strany
 - točenie v kruhu
 - zmena strany
 - úkrok vpravo
 - úkrok vľavo
 - 2 kroky vpred do vnútra kruhu
 - točenie na mieste,
- ruky vzpažené, otáčanie dľaňami
- My sme vločky, iskierocky,
šaty máme snehové,
či je zima, metelica,
do tanca sme hotové.
veseľme sa, kým je čas,
kým je zima, kým je mráz.
Krôčik nabok,
krôčik nazad,
dva krôčiky vpred.
/:Rozvírime v divom tanci
celučičký svet:/

Deti a snehuliak

prichádzajú na scénu z dvoch

strán – spievajú pieseň, skladajú

snehuliaka – gule z papiera

Urobím si snehuliaka

Veselo Hudba a text: A. Čobej

1. U - ro - bím si sne - hu - lia - ka na naj - bliž - šom bre - hu.
2. Ko - šiel' - ku má sne - hu - lia - čik čis - tuč - kú a svet - lú,

U - ro - bím si sne - hu - lia - ka z bie - luč - ké - ho sne - hu.
nos má z mrk - vy, o - či z uh - lia, mies - to ru - ky met - lu.

Jed - na gu - ľa, dru - há gu - ľa, tre - tiu na vrch dám
A keď de - ti u - vi - dia ho, po - ve - dia si tak:

a už sto - jí sne - hu - lia - čik a už sto - jí tam.
- Po - zri - te sa, a - ký je to krás - ny sne - hu - liak!

Chlapec

*recituje, prichádza ku
snehuliakovi – ukazuje podľa
slov básne*

všetky deti

Deti – spolu

*recitujú
dopĺňajú snehuliaka*

1. dieťa dá mrkvu

2. dieťa namaluje oči

3. dieťa pripevní fúzy

Spolu

4. dieťa dá metlu

Spolu

Deti - tanec, napodobňujú text

snehuliak naháňa deti za

scénu, vráti sa späť, pozerá do okna, kde sedí pri stole rodina, je tam stromček, darčeky

Kde sa vzal, tu sa vzal,

pri záhrade ráno stál.

Čiapku sivú, hlavu krivú
a fajku v ústach mal.

V košielke neborák,

Čože je to za panák?

Zasmiala sa mladá chasa:

„Jáj, veď je to snehuliak!“

Snehuliačik, vítaj nám,

aký si ty pekný pán.

Miesto nosa mrkvička,

z uhlia čierne očičká.

Fúzy žlté, z konopy,

Kto ťa dal tak dokopy?

V ruke metla ohromná,

kto sa ti len vyrovná?

Pokiaľ strážiš ten náš dom,

Spokojne si spíme v ňom.

/:Hopi, hopi, hop, vpravo, vľavo, vbok:/

Poskakuj si aj ty s nami,

snehuliačik, zimomravý.

/:Hopi, hopi, hop, vpravo, vľavo, vbok:/

/:Hopi, hopi, hop, vpravo, vľavo, vbok:/

Vystrč ruky, zdvihni hlavu,

Vyskoč s nami po povalu.

/:Hopi, hopi, hop, vpravo, vľavo, vbok:/

/:Ťapi, ťapi, ťap, pod' nás pochytať:/.

Nohou dupni, dlaňou ťapni,

na kolená rýchlo kľakni.

/:Ťapi, ťapi, ťap, pod' nás pochytať:/.

Báseň

1. dieťa

Za hviezdneho večera, snehuliak sa pozerá,
do izbičky oblokom, kde sa leskne krásny strom.

2. dieťa

Vôkol neho rodina, oco, deti, mamina.

Darčeky a jedlička, čaria úsmev na líčka.

3. dieťa

Vidí krdeľ jahniatok. Čože je to za sviatok?

Vianoce sú. Ved' ich znak, práve spoznal
snehuliak.

4. dieťa

Rád by v šťastnej hodine, pripojil sa k rodine,
zažil teplo salaša. Lenže teplo neznáša.

5. dieťa

ticho znie vianočná melódia

... biele nežné, trblietavé. Voňavé domovom,
medom, mamkinými koláčmi. Vianoce sú
sviatkami domova, pokoja a oslavy nového
života. Blízky sa stretávajú, obdarúvajú,
spievajú koledy. Každý kraj má svoje vianočné
zvyky.

Dievča

Na deň svätej Kataríny prespevujú žiaci pilní,
hej, gazdinky statočné, sú tu sviatky vianočné.

Dajte žitka na oblátky, už sú vianočné sviatky.

1. chlapec

Doniesol som veľa ocele, aby ste nevypadli z postele.

2. chlapec

Koľko máte za rámom lyžičiek,
toľko nech máte vo dvore teličiek.

3. chlapec

Koľko máte na šope kolov,
toľko nech máte v maštali volov.

4. chlapec

Koľko máte za rámom tanierov,
toľko nech majú vaše dievky frajerov.

5. chlapec

Koľko máte vo vašom dvore ohnisk,
toľko nech majú vaši parobci porísk.

6. chlapec

Koľko máte na stene obrazov,
toľko raz vo vašom humne klasov.

7. chlapec

Koľko máte tuna zrkalov,
len toľko nám dajte grajciarov.

Gazda

1. chlapec

Nastalo šťastie, radosť, veselosť,
k dverám sa blíži malý hosť.

Vinšujem, vinšujem, na šťastie, na zdravie
na toto Božie narodenie.

Ten starý rok prežiť, nového sa dožiť,
novšieho, pokojnejšieho.

2. chlapec

Od Boha lásku, od ľudí priazeň,
sto zlatých do mieška, plný dvor statku,
a po smrti kráľovstvo nebeské.

Anjeli

vianočná hudba – slávnostná

pomaly prichádzajú, vystupujú

na stoličky prikryté modrou látkou

scéna – salaš, jasličky

1. anjel

hudba potichu znie

2. anjel

Sláva Bohu buď na nebi, ktorý syna k nám poslal,
by priniesol pokoj zemi, ľudstvu radosť zvestoval.

Radujte sa všetci ľudia, zobud'te sa plesajte.

Dnes sa nebo otvorilo, narodil sa spasiteľ.

1. anjel

Nebojte sa pastieri, nesiem vám novinu!

2. anjel

Žiarivá hviezda dnes tu na zemi hlása,
v mene Dávidovom, že zázrak stal sa.

Dávne proroctvo písma sa vyplnilo,

Božie dieťa sa v maštal'ke narodilo.

3. pastier

Kde je to dieťa vytúžené?

Anjeli - ukážu na jasle

V jasliach ho nájdete uložené.

1. pastier

Bračekovia, rýchlo sa pozbierajme,
Ježiška navštíviť nemeškajme.

2. pastier

K nemu sa dostavme, pekne ho vítajme.

3. pastier

Čo ktorý môžeme a čo máme,
najlepšie dary mu odovzdajme.

1. pastier

Ja, Fedorík, bystrý pacholík,

v ruke drží jablko

darujem ti také jablčko,

klakne a položí ho k jasličkám

ako moje srdiečko. Zober si a hryz!

2. pastier

rekvizity podľa textu

dá k jasličkám

3. pastier

hračka baranček

dá k jasličkám

Deti

Spievajú

Pastieri

Deti

Pastieri

1. dievča

pri jasličkách

2. dievča

prichádzajú traja králi

1. kráľ

2. kráľ

3. kráľ

nesie zlato, kadidlo a mirhu

1. dievča

ticho znie pieseň Tichá noc,

Ja ti oferujem hrozna košíček,

hrnček medu a takú klobásu,

čo ťa ňou trikrát opášu. Zober si a hryz!

Ja ti oferujem takého barana,

čo ho nezješ od večera do rána.

Vezmi si a hryz!

Povedzte nám pastierovia, čo ste videli?

Keď ste sa tak o polnoci všetci rozbehli?

Videli dieťaťatko, krásne pacholiatko,

narodené v Betleme.

Ktože vám čo o dieťati tomto povedal?

I ja by som s vami ta šiel, keby som bol znal.

Anjeli spievali, nám oznamovali,

že sa Kristus narodil.

V jasličkách na slame leží Jezuliatko,

Pán Neba, Zeme, maličké dieťaťatko.

Keď stromček rozžiari v Štedrý deň moju tvár,
ďakujem, Ježiško, za aký krásny dar.

Ideme z východu traja mudrci,

kráčame dňom, nocou, vo fujavici.

Zastali sme aj u kráľa v Jeruzaleme,

O dieťati od Heroda, že sa dozvieme.

Boh nám ukázal na nebi znamenie,

narodí sa kráľ, ľudstvu na spasenie.

Hľadáme ho vytrvalo v každom meste

Tu hviezda zastala, na tomto mieste.

Božiemu kráľovi sa klaniame

a dary k jeho nohám skladáme.

Kadidlo, myrhu i zlato,

využite ich bohato.

Keď Tichá noc zaznie sladko,

sviečky sa rozhorja,

*prichádzajú všetci účinkujúci
so sviečkami v ruke*

privítame Jezuliatko,
srdcia sa vám otvoria.
Nech sa aj u vás rozbúši
každé srdce blažené,
rozleje sa radosť v duši
a starosť zaženie.

Všetci spievajú:

Tichá noc

Tichá noc, svätá noc!
Všetko spí, všetko sní,
sám len svätý bdie dôverný pár,
stráži Dieťaťatko, nebeský dar.
Sladký Ježiško spí, sní,
nebesky ticho spí, sní.

Tichá noc, svätá noc!
Anjeli zleteli,
najprv pastierom podali zvesť,
ktorá svetom dnes dáva sa niest':
Kristus, Spasiteľ je tu,
Tešiteľ sveta je tu!

Rekvizity:

- 1. batoh z bielej plachty, s vločkami snehu.*
- 2. snehové vločky – biele sukne, biele tričko a pančuchy, na hlave vločka z papiera.*
- 3. snehuliak – biely krepový papier, nos-mrkva z papiera na gumičke, čierna fixa na oči, fúzy – z konope, hrniec, metla.*
- 4. zariadenie izby – stôl, stoličky, stromček, obrus, košík, vianočná výzdoba a p., oblečenie pre gazdu, gazdinú.*
- 5. oblátky, oceľ.*
- 6. trúbky pre anjelov /aj z papiera/, oblečenie pre anjelov, CD – vianočné, zvuk trubiek.*
- 7. pre pastierov: jablčko, hrozno, košík, med, klobása, baranček, oblečenie, palice pre 8.*
- 8. pre kráľov: zlato, kadidlo, myrha.*

3 Sestričky kozičky

(Upravené podľa rozprávky dostupnej na: www.youtube.com/watch?v=O_kg6jnKjVw)

Scéna:

*Izba – zariadená ako kuchyňa, /stôl so stoličkami, pec, metla, riady, taniere, panvica,
úvodná melódia*

Kozičky:

*Tancujú, točia sa
v kruhu a spievajú*

My sme malé kozičky a rady sa máme, veselé sme
sestričky, často si spievame.

Evička :

ruky vbok, otáča sa do strán

Ja som ešte maličká, volajú ma Evička, dobrý život
mám, stále sa len hrám.

Erika :

ruky vbok, otáča sa do strán

Ja som zasa veľiká, volajú ma Erika, upratovať viem, ba
aj prach utriem.

Elena :

ruky vbok, otáča sa do strán

Ja som zasa prostredná, volajú ma Mariena, rada
vyváram, mamke pomáham.

Kozičky :

točia sa v kruhu

My sme malé kozičky a rady sa máme, veselé sme
sestričky, často sispievame.

Erika:

A viete sestričky, čo budeme robiť?

No predsa upratovať izbičku.

Evička:

Nie, nie, nie!

Mariena:

A ja viem Evička.

Evička:

No, čo Marienka?

Mariena:

Predsa upečieme palacinky!

Evička:

Nie, nie, nie!

Mariena:

A teda čo?!

Evička:

No predsa hrať sa, to je jasné nie?

Erika:

Ale, Evička, ty by si sa stále hrala a domček máme hore
nohami. Treba ešte pozametáť, prach poutierať, cesto
vymiesiť a polievku dovariť.

Evička:

Ale ja som ešte maličká a ja sa chcem hrať.

Mariena: Evička, nebuď nezbedná!

Evička: A vy, keď ste boli malé, ako ja, vy ste sa nechceli hrať, však? Vy ste len cesto miesili, prach utierali a polievku varili, však? A vôbec, ja som najmenšia, preto budete tak robiť, ako ja chcem. Lebo kto je najmenší, toho máme najradšej a urobíme to, čo chce on.

Mariena: Čím ťa máme radšej, Evička, tým si neposlušnejšia. Patrí sa to?

Evička: Nepatrí. Máte pravdu sestričky, pomôžem Vám a potom sa budeme hrať.

Erika: To je rozumná reč. Tu máš metličku a pozametaj izbičku.

Mariena: A ja uvarím polievku a upečiem palacinky. A keď príde mamička z práce, bude všetko hotové.

Spolu: Hor sa do práce, hor sa do práce.
/pracujú – hudba/

Erika: Sestričky, ide mamička.

Spolu: Mamička naša.
objímajú mamičku

Koza: Deťúrence moje tu som. Ako ste sa mi mali?

Erika: Dobre mamička, iba ty si nám chýbala.

Koza: Šikovné ste deti moje, všetko je vzorne upratané, polievka rozváňa široko ďaleko.

Mariena: Aj palacinky sú už hotové.

Evička: Aj sme sa hrali.

Koza: Teraz si pekne posadajte a napapajte sa. Ja musím ísť na nákup. Ale nikomu neotvárajte, lebo v lese sa potuluje zlý vlk a ten by vás mohol zjesť.

Erika: Dobre mamička, všetko pekne popapkáme.

Mariena: Všetko nie, aj mamičke necháme.

Koza: Tak ja už musím ísť, ale nikomu...

Spolu: *spevavo* Neotvárajte.

Koza: Dovidenia, deťúrence moje.

Spolu: Dovidenia, mamička.

Spolu: Zlatá brána...

/hrajú sa Zlatú bránu - klopanie/

Mariena: Nieкто klope.

Erika: To sa ti iba zdá.

Evička: Hrajme sa ďalej.

Spolu: Zlatá brána...

/hrajú sa - klopanie/

Mariena: Naozaj nieкто klope.

Evička: Buďme ticho, aby nás nepočuli.

/klopanie - búchanie/

Erika: Meeeee, kto to len môže byť?

Vlk: Otvorte len, otvorte, to som ja.

Mariena: To je ale čudný hlas.

Vlk: Otvorte detičky, moje milé kozičky. To som ja, nesiem vám dobroty.

Erika: A aké dobroty, čo za dobroty?

Vlk: No predsa z obchodu, tie najlepšie. No, už len otvorte.

Evička: Ale, veď dobroty nám išla kúpiť naša mamička kozička. Ty nie si naša mamička, ona má predsa inakší hlas, tenší.

Vlk: No, máš pravdu, splietol som si domčeky, tak sa podobajú ako vajce vajcu. Idem teda ďalej, dovidenia.

Mariena: To je zvláštne.

Erika: Ani mne sa to akosi nezdá. Hlas mal ako vlk.

Evička: Ale, nestraš, poďme sa radšej hrať.

/hudba – hrajú sa s hračkami, so stavebnicou a pod. /

Vlk: Potvory rohaté, nedali sa nalapať. A mne už v bruchu škvrka. Musím niečo vymyslieť, lebo zomriem od hladu.

pohybom a gestom napodobní Už to mám! Zájdem ku kováčovi, ten mi hlas naprávi.

rozmyšľanie

/hudba – vlk ide po scéne – les, príde k domu kováča, ktorý kuje s kladivom/

Vlk: Dobrý deň kováč!

Kováč: Mám to ja host'a! A čože potrebuješ vlčko, čo ťa trápi?

Vlk: Hlas ma trápi, je akýsi hrubý, ani zaspievať si nemôžem.

Kováč: A čože, ty chceš na staré kolená spievať?

Vlk: No rád by som, ale hlas mi akosi neslúži. Na spev musí byť hlas čistý, jasný.

Kováč: Skúsím s ním niečo urobiť.

/napodobní kovanie/ Ukáž hrdlo.

No skús, ako sa ti hovorí.

Vlk: Ako sa mi hovorí, zdá sa, že mám hlas čistý. Ďakujem ti kováč, musím sa ponáhľať.

Kováč: Dovidenia vlčko a nech ti hlas dobre slúži.

Vlk: Dovidenia.

/hudba – vlk odchádza cez

les k domčeku kozliatok/

Kozliatka: Zlatá brána...

/hrajú sa v izbe - klopanie/

Vlk: Detičky kozičky, to som ja, vaša mamička, nesiem vám dobroty.

Mariena: Je to ona?

Erika: Áno, otvorme.

Spolu: *Inatešene/* Mamička, mamička prišla.

Erika: Ja otvorím.

/pribehne k dverám/ Jáj, veď je to vlk! Rýchlo sa schovajme!

Vlk: Hlupane, hybaj sem ty dobre urastená teba si dám ako predjedlo. A potom ďalšie. Prvú som zhltol a druhú tiež, ale bola tu aj taká maličká. Ale čo tam po nej, trochu si shrúpnem.

/lahne si a chrápe/

Koza: Detúrence moje, tu som.

Evička: *ukáže na vlka* Pst.

Koza: Čo sa stalo? Jáj, veď tu vlk chrápe.

Evička: Veru. A Erika a Mariena sú v ňom.

Koza: Ako sa to stalo?

Evička: Hrali sme sa, vlk zaklopal a my sme mysleli, že si to ty.

Koza: Neplač, idem po kováča, ten nám pomôže.

/hudba – koza prechádza lesom k domu kováča/

Koza: *volá* Kováč, pomôž mi, vlk mi kozičky zožral.

Kováč: Vlk? Nedávno tu bol, aby som mu hlas napravil a on detičky kozičky žerie? Rýchlo poďme, nech to napravím.

/hudba–vracajú sa naspäť k domčeku kozliatok, kováč naznačí rozpáranie vlkovho brucha/

Kozliatka: Mamička! My žijeme!

*Erika a Mariena vyskočia
spoza vlka*

Koza: Deti moje!

Evička: Sestričky moje milované!

/objímajú sa/

Koza: Tuto kováčovi treba poďakovať.

Kováč: To si nezaslúžim.

Koza: Deti ste mi zachránili a to je hlavné.

Kováč: Pravdu máte. Dobre sa tu majte. A vy sestričky, kozičky mamku poslúchajte.

Spolu: Budeme ju poslúchať. Dovidenia!

/hudba – vlk odchádza, kozliatka mu mávajú/

Vlk: Dovidenia!

Spolu: My sme malé kozičky...

Kozliatka spolu s mamou kozou - pieseň a tanček zo začiatku rozprávky.

4 Scénické pásmo ku Dňu matiek – Muchotrávky

Scéna:

Les, stromy, kriky. Dievčatá oblečené ako muchotrávky prichádzajú na scénu počas predohry k piesni, ktorú budú spievať.

Muchotrávky:

*Stoj, postupný podrep, prstami
znázorňujú pršanie,
chytia si oboma rukami klobúk
ukláňajú sa do strán,
chytia okraje sukne, zatočia sa,
rozbehnú sa k stromom a krikom
ruky v oblúku nad hlavou, točenie
muchotrávky urobia drep*

Dáždik prší v našom /:lesíčku:/,
/:zmáča nám klobúčik, sukničku:/
Učupme sa rýchlo pod /:kričkom:/,
/:a potešme deti klobúčkom:/

I. chlapec

*pomaly prichádza a recituje
ukáže rukou na huby*

Prší, prší, leje sa,
nik neide do lesa.
Smutné huby pozerajú.
Prečo nás dnes nezberajú?

II. chlapec

*ukáže rukou na slniečko,
potom na huby
a na deti -
prichádza dievča a chlapec*

Zrazu vyšlo slniečko,
hubám rovno na líčko.
A už idú lesíčkom
malé deti s košíčkom.

Dievča:

*Prechádza sa pomedzi
muchotrávky
recituje*

Chceme zberať hríby, plávky,
ale tu len muchotrávky
učupené pod kričkom,
s červeno-bielym klobúčkom.

Chlapec:

Ukážte nám muchotrávky,
ako pekne rastiete,
keď vás zmáča dáždik teplý a slniečko zohreje.

Muchotrávky: /tanček/

- pomaly vstávajú v rytme piesne

- držia si klobúk oboma rukami

točia sa na mieste

- ruka vbok, druhou klopkajú po po klobúčku,

- ruky v oblúku nad hlavou,

točia sa na mieste

- točenie v dvojiciach

- čelom k sebe, držia si klobúk,

úklony do strán

Všetky deti:

spievajú

Muchotrávky:

pomaly odchádzajú

Všetky deti:

Dievča:

vezme spod stromu hríb

Spieva, prechádza sa, zberá huby,

Chlapci jej pomáhajú zberať

Pri opakovaní refrénu spievajú aj

chlapci, pomaly odchádzajú zo

scény.

Muchotrávka rastie v /:v lesíčku:/,

/:Má červenú peknú hlavičku:/

Na hlavičke biele /:puntíky:/,

/:vyzerá jak klobúk veľký:/

Muchotrávky rady /:tancujú:/

/:Z klobúčka sa svojho radujú./

Sú však jedovaté /:mamičky:/,

/:chráňte si pred nimi detičky:/

Vrátíme sa naspäť /:pod kričky:/

/:By nás netrhali detičky:/

Dovidenia muchotrávky.

Nájdeme si iné hlávky,

Z nich nám spravia naše mamy,

polievočku s hríbkami.

Aha, aký pekný hríbik.

Našla som dnes hríbik v lese pod kríkom,

nevrátim sa domov s prázdny m košíkom.

/:Kadejakou muchotrávkou nedám sa ja zviest',

našla som dnes dubák, veľký ako päť:/

5 Snehulienka

Na motívy slovenskej ľudovej rozprávky

Scéna:

*chalúpka – izba, pri stole sedí
starček a starenka, starček
dokončuje kolísku*

Starenka:

Ach, starček, taká som smutná, že nemáme žiadne dieťaťko.

Starček:

Nebud' smutná, starenka. Pozri, ako vonku sneží. Pod', urobíme si zo snehu malú Snehulienku. Kolísku mám už urobenú, bude sa jej v nej sladko spinkať.

Starenka:

Dobre, starček, pod'me, bude to naše dieťaťko, aspoň sa trochu rozveselíme.

Scéna II

dvor, rozsypaný sneh, snehové gule, z ktorých poskladajú Snehulienku

Chlapec a dievča:

Dobry deň, starček a starenka.

Starček a starenka:

Dobry deň.

Chlapec:

Čo to robíte?

Starček:

Snehulienku, dcérku, aby nás potešila.

Dievča:

Môžeme vám pomôcť?

Starenka:

Pravdaže môžete.

*Hudba, napodobňujú guľanie snehových guľ, spolu skladajú z pripravených snehových guľ
Snehulienku - bábiku.*

Chlapec:

Aká je pekná.

Dievča:

Áno a vyzerá celkom ako živá.

Starenka:

vezme Snehulienku do náručia

Starček, starček, pozri sa. Naše dieťaťko začalo dýchať.

Starček:

Naozaj. Otvorila očká, pohybuje ručičkami a

podíde k starenke

Spolu:

nožičkami.

Máme dieťaťko!

Chlapec a dievča:

Dovidenia starček a starenka.

Starenka:

A príd'ťe sa so Snehulienkou pohrať.

Chlapec a dievča:

Dobre, radi prídeme.

Starenka:

Pod' starček, uložíme Snehulienku do kolísky.

odídu do izby, položia Snehulienku

Budeme sa o ňu starať.

do kolísky, sadnú si k nej

Starenka:

Aká je tá naša Snehulienka krásna.

Starček:

Máš pravdu, starenka, a ako sa na nás pekne usmieva.

Starenka:

A ako len rýchlo rastie.

Starček:

Veru, oveľa rýchlejšie, ako ostatné deti.

ide sa pozrieť na Snehulienku,

schová ju hlbšie v kolíske, hudobný predel

Snehulienka:

Starček, starenka, prišli pre mňa deti, môžem sa ísť s nimi hrať?

prichádza spoza kolísky

Starenka:

Môžeš, ale dávaj na seba pozor.

Starček:

Pred slniečkom sa schovávaj, mohlo by ti ublížiť.

Snehulienka:

Dám si pozor, dobre sa tu majte.

zamáva a odbehne za deťmi

Scéna III. – *lúka, strom, kvety, Snehulienka ostane učupená pod stromom*

Dievča:

Snehulienka, pod' sa k nám hrať. Tu na slniečku je tak dobre, teplo.

Snehulienka:

Nie, ja radšej ostanem tu, pod stromom. Nemám rada teplo.

Chlapec:

Vráťme sa radšej domov.

Dievča: */hudba/*

Dobre, pod'me, Snehulienka je dnes akási smutná, nechce sa jej hrať.

spolu sa vrátia k domčeku

Starenka:

Dieťa moje, čo ti je?

ide v ústrety Snehulienke

Snehulienka:

Nič mi nie je, mamička, som len trošku unavená.

Starček:

Aj ja som si všimol, že si zosmutnela. Vonku je tak krásne, slniečko svieti a mne sa zdá, že čím je vonku teplejšie, tým si smutnejšia.

Starenka:

Vari nie si u nás šťastná?

Snehulienka:

Som u vás veľmi šťastná, mám vás rada, naozaj mi nič nechýba.

*objíme starčeka a starenku
starenka varí, starček sedí
pri stole, Snehulienka sa hrá
hudba*

Deti:

Snehulienka, poď sa s nami hrať.

pribehnú

Snehulienka:

Nie, dnes sa mi nechce ísť vonku, je veľmi horúco.

Starček:

Len choď, Snehulienka, aspoň sa trošku rozveseľíš, ale nezabudni, že nesmieš byť na slniečku, ostaň radšej v tieni pod stromami.

Snehulienka:

Dobre, teda idem. Nebojte sa o mňa, dám na seba pozor.

*odchádza s deťmi - hudba
ostane pod stromom*

Starenka:

Pred zotmením sa vráť, budeme ťa čakať.

volá za Snehulienkou

Chlapec:

Poď k nám, Snehulienka.

Dievča:

Pozri, aké sú tu pekné kvety. Natrhaj starenke kyticu.

Snehulienka:

Naozaj sú krásne, starenka sa poteší.

*prechádza sa po lúke
pomaly odchádza zo scény
stišuje hlas*

Och, ako je horúco. Som čoraz slabšia a slabšia.

Dovidenia, starček a starenka, roztápam sa.

Deti:

Starček, starenka, rýchlo poďte s nami, Snehulienka sa stratila.

*bežia k domčeku
vracajú sa naspäť*

Starček:

Snehulienka, dievčatko naše, kde si?

Starenka: */plače/*

Snehulienka, vráť sa.

Dievča:

príde k jazierku pod stromom

Ja už viem, čo sa stalo. Snehulienka sa na slniečku roztopila. Ostalo po nej toto malé jazierko.

Starček:

podíde k starenke

Neplač, starenka, nebuď smutná. Keď príde zima, znovu si urobíme Snehulienku.

Deti:

A my vám pomôžeme, aby ste boli opäť šťastní.

Hudba - spolu odídu zo scény.

6 O anjelikovi a čertíkovi

(Upravené podľa knihy Margot Meuselovej Zvedavý vianočný anjelič)

Scéna: *kuchyňa, plechy na pečenie, pec, koláčiky, medovníčky, stôl, stoličky, doska, valček na cesto, anjeličkovia pečúci koláče, nezbedný anjelič, ktorý robí neplechu – behá, tancuje, je maškrty, rozhadzuje snehové vločky – moderná hudba.*

Svätý Peter:

vchádza do kuchyne

Ale, ale, Anjelič Striebrovlások! Si lenivý a stváraš samú neplechu. Takých anjelikov v nebi nepotrebujeme. O chvíľu budú Vianoce. V takýto čas musí každý anjelič rozdávať ľuďom radosť. Už aj nech si na zemi! Ak vykonáš dobrý skutok, odpustím ti a môžeš sa vrátiť do neba.

Anjelič:

smutná hudba - odlieta

Ách, ja úbohý. Kde sa len teraz podejem. A ako sa vlastne robí taký dobrý skutok? Kto mi len poradí?

Scéna: *komnata v ľadovom paláci, snehová kráľovná zobúda vločky, ktoré postupne vstávajú a začnú tancovať – hudba.*

Snehová kráľovná:

zahľadí sa do diaľky

nežne, milo

Vločky, vločky, zobuďte sa, vstávajú, ktosi k nám ide.

Veď je to.....

..... anjelič. Vitaj u nás anjelič, čo ťa k nám priviedlo? A prečo si taký smutný?

Anjelič:

pokloní sa

Pozdravujem ťa, kráľovná. Nesprával som sa v nebi slušne a Svätý Peter ma za trest vyhnal z neba. Teraz musím zlo odčiniť dobrým skutkom a urobiť niekomu radosť. Iba potom sa môžem vrátiť naspäť do neba. Ja však neviem, ako sa taký dobrý skutok robí. Pomôžeš mi? Teraz som unavený a rád by som si u vás trochu oddýchol. Môžem?

Snehová kráľovná:

Pravdaže, oddýchni si a ja porozmýšľam, aký dobrý skutok by si mohol urobiť.

A vy, vločky moje, začnite tancovať a prikryte zem bielou perinou. Všetci vás už netrpezlivo očakávajú

a najviac deti, ktoré chcú šantieť na snehu, sánkovať sa, guľovať. Tak rýchlo do práce.

Snehové vločky:

Moderná hudba – tanec snehových vločiek s bielymi stuhami, Anjelic a snehová kráľovná sa pridajú.

Anjelic:

Bol to krásny tanec. Veľmi sa mi tu u vás páčilo, ale už musím ísť.

Snehová kráľovná:

Veď si sotva prišiel. Prečo sa tak ponáhľáš?

Anjelic:

Čaká ma veľa práce. A už si prišla na to, aký dobrý skutok by som mohol urobiť?

Snehová kráľovná:

Nebudem ťa tu teda zdržiavať. A čo sa týka toho dobrého skutku, myslíš, že keď navštíviš hociktorú rodinu s deťmi, prídeš sám na to, čo máš robiť.

Anjelic:

Dovidenia, kráľovná, a ďakujem za radu.

hudba – odletí

Snehová kráľovná:

Dovidenia, anjelic a prajem ti veľa šťastia.

Scéna: *strom, okná, za ktorými sú deti = ulica mestečka*

Anjelic:

vidí prichádzať čerta, schová sa za strom

Nieкто sem kráča. Musím sa ukryť, lebo vyzerá nejako podozrivo.

Čertík:

spieva, kráča, poskakuje po zasneženej ceste

Ja som čertík, čertíček,
volajú ma Bertíček.

Chodím svetom sem i tam
čertovina nesiem vám.

Ja som čertík, čertíček,
som postrachom mamičiek.

Detičky ja kazím rád,
budú sa na mňa ponášať.

Bu-bu-bu-bu-bu....

do publika

Brrrrr... Je mi zima a som straa...šne unavený. Lucifer ma vyhnal do sveta, aby som vraj skúsenosti nadobudol a zlému sa priučil. Mám nájsť nejaké neposlušné deti, zviest' ich na zlú cestu, aby boli také, ako ja. Ale, kde mám ísť? Kde len také deti nájdem? Doteraz som stretával len také slušné.

ironicky

Že vraj: Áno mamička, samozrejme, otecko, všetko sa naučím pani učiteľka a ešte prosím si, ďakujem..., dobrý deň. Brrrr..., je mi z toho nanič. Trochu si sadnem a oddýchnem si, možno sa mi potom bude lepšie dariť.

a sadne si pod okno

Chlapci: *hádajú sa*

Kamil:

Daj mi to!

Miško:

To je moje!

Dušan:

Nie, moje!

Čertík:

Niečo počujem... krik, zvada... Juj, to je niečo pre mňa.

natešene

Vojdem dnu a skryjem sa. Tuším som už na mieste, to sú tie deti, ktoré som hľadal. Juchuchuchu..., už ste moje, detičky. Celkom sa podobáte na mňa a na mojich kamarátov v našom teplučkom, čiernučkom pe-klíč-ku.

mädli si ruky

Scéna: *okno dáme preč, izba – obývačka, deti zdobia vianočný stromček. Trhajú si z rúk vianočné ozdoby, reťaze. Ukrytý čertík – pod stolom ich pozoruje, potajomky kradne zo stola salónky.*

Kamil:

Ty, Mišisko, prečo ješ tie salónky?

zbadá prázdnu krabicu od saloniek

Miško:

Ja nie, to isto Dušan!

Dušan:

Ja tie vaše salónky nepotrebujem! Hlupáci!

Miško, Kamil:

My, že sme hlupáci? Tak ty si jedna pačmaga!

strhne sa bitka – hudba

Dušan:

Tu máš!

buchne Miška

Miško:

Au, au!

buchne nechtiac Kamila, lebo Dušan sa mu uhne

Kamil: Tak ty ma budeš bit'?

Kamil buchne Miška aj Dušana.

Čertík: *vykukuje zo svojej skrýše a mädlí si ruky od radosti. Zrazu kýchne raz, dva razy.*

Miško: Pst... Nieкто tu je.

potichu

Kamil: Kto by tu mohol byť?

ironicky

Dušan: Mišo je strachopud. Mišo je bojko!

výsmešne, spevavo

Čertík: *opäť kýchne*

Miško, Kamil, Dušan: Nieкто tu naozaj je...

vystrašene

hľadajú po izbe a objavia Tak ty si ten zlodej salóniek! Kto si?!

čertíka so salónkou v ruke – hudba

Čertík: Ja som čertík, čertíček,

spieva volajú ma Bertíček.

Chodím svetom sem i tam

čertovina nesiem vám.

Ja som čertík, čertíček,

som postrachom mamičiek.

Detičky ja kazím rád,

budú sa na mňa ponášať.

hrozivo

Bu-bu-bu...

vystrašene

Bu-bu...bu...bu...bu...

čertík sa najprv snaží nahnať deťom strach, ale potom sa zľakne, lebo zbadá anjela

Deti: Anjelik k nám prišiel! Ten nás určite zachráni. Pomôž

radostne – zbadajú anjela, nám, prosíme ťa.

ktorý pomaly prichádza na scénu

Anjelik: Čo to počujem, vy ste použili čarovné slovíčko...

Čertík:

rozhorčene, zlostne

Nie! Nie! Nepoužívajte slovíčko **prosím**, neznášam ho, neznášam, je odporné! Bu, bu ,bu...

Anjelik:

No, ako vidím, prišiel som práve včas. Nemôžem predsa dopustiť, aby zlo, ktoré u vás zasial čertík, vás zmenilo na jeho podobu. Priniesol som vám dar lásky, dobra a porozumenia. Veď onedlho budú Vianoce a nepatrí sa, aby ste sa hádali. A ty, malý čierny nezbedník, odíď a viac sa už sem nevracaj.

Čertík:

*smutne odchádza a spieva
hudba*

Ja som čertík, čertíček,
odchádzam od detičiek.

Viacrát k nim už neprídem,
sú už dobré, to ja viem.

Bu, bu, bu...

smutne

Chlapci:

Neodchádzaj, čertík Bertík.

Dušan:

Vieš, anjelik, čertík nie je vinný, lebo my sme sa hádali aj predtým.

Kamil:

Pozri sa, na chudáčika, aký je smutný a celý je premrznutý.

Miško:

A určite bol hladný, keď nám zjedol salónky.

Anjelik:

No vidím, že už tu nemám čo hľadať. Svoju úlohu som splnil. Do vašich srdiečok opäť zavítala láska, súcit a porozumenie. Ale čo s tebou, čertík?

Čertík:

prosebné

Ja už ... ja už... nie som zlý. Najviac ma poteší, ak ma budú chcieť za kamaráta.

Prosím, nechajte si ma tu, nechcem sa vrátiť tam, odkiaľ som prišiel, prosííím.

Dušan:

Pravdaže chceme, zostaň s nami.

Kamil:

Dovoľ mu to, anjelik. Veď už aj on používa čarovné slovíčko, prosím.

Miško:

A naučíme ho aj ďalšie. Bude sa podobat' dobrým deťom, ktorých je tu všade veľa.

Anjeli: Dobre, teda súhlasím. A teraz nám už môžeš konečne prezradiť, koľko tých salóniek si deťom vzal?

Čertík: A nebudete sa na mňa hnevať?

Anjeli: Veď už sme ti to odpustili.

Čertík: Tak počúvajte:
spieva
Jeden, dva, tri, štyri, päť,
salónky som zobral hneď.
Nedával som ich do vrečka,
ale do hladného bruška.
Jeden, dva, tri, štyri, päť,
Salónky som zobral hneď.
hovori
Jeden, dva – tri, štyri –
Päť, šesť – sedem, osem –
deväť, desať...

Dušan: No toto, naozaj si ich toľko zobral?

Kamil: A čo si s nimi urobil?

Čertík: Nepočúval si dobre pesničku, no predsa zjedol.

Miško: Naozaj? No ty sa nezdáš, Bertíček.
ironicky

Čertík: Bol som strašne hladný, prepáčte mi to.

Anjeli: A nebolí ťa bruško?

Čertík: Trošku ma bolelo, ale teraz, keď ste mi všetko prepáčili, tak to už ani necítim.

Anjeli: Vidím, že všetko je tak, ako má byť. Ja mám pred sebou ešte dlhú cestu. Veľa ľudí ma potrebuje a hlavne deti, aby Vianoce boli naozaj pre všetkých sviatkami pokoja a lásky. A nielen Vianoce, ale aj všetky dni v roku.

Chlapci: Dovoďenia, anjeli! Šťastnú cestu! A aby ti cesta rýchlejšie ubiehala, zaspievame ti pesničku.

Dušan: Vezmi si túto knižku, Bertík.

Čertík: A na čo mi bude?

Kamil: Je v nej pesnička, ktorú budeme spievať anjelikovi.

Miško: V tvojom peklíčku ste určite takéto pesničky nespievali.
posmešne

Čertík: Túto pesničku naozaj nepoznám. Aj písmená sú akési
drží knihu naopak čudné, iné ako u nás.

Anjelik: Už je to lepšie?
pokrúti hlavou a otočí knihu

Čertík: Jéj, to je zázrak! Už poznám všetky písmenká. Môžeme
spievať.
ľubovoľná vianočná pieseň, anjelik sa pridá ich spevu, v závere piesne pomaly odchádza, zamávajú si

Deti a čertík: Dovidenia, anjelik!

Anjelik: Dovidenia, deti a čertík Bertík.
volá smerom k nebu Svätý Peter, môžem sa už vrátiť do neba?

Svätý Peter: Len pod', anjelik, svoju úlohu si výborne splnil. Už sa na
teba všetci tešíme.
hudba – anjelik pomaly odlieta.

7 Pod jedličkou

Scéna: *mesiačik schovaný za mrakom, na javisku stojí stromček, prichádzajú vločky, spievajú pieseň, rozhadzujú sneh, občas sa zatočia, po dospievaní piesne si kl'aknú pod stromček, sklonia hlavy tak, že im vidno iba veľké snehové vločky, ktoré majú pripnuté na hlave.*

Vločky: Padaj, padaj, deň i noc,
spievajú, alebo recitujú padaj sniežik biely,
mäkkou bielou perinou
prikry chotár celý.
Podme vločky, sestričky,
uložme sa pod kríčky,
nech sa z nás dnes potešia, zvieratka aj detičky.

Hudba - z jednej strany scény prichádza medveď a veverička, z druhej zajko a ježko. Každý nesie v ruke obrázok so svojou podobou, napodobňuje pohyb zvieratka, ktoré predstavuje.

Medveď: Sem pod jedľu na vršku, keď mesiačik vypláva, ktosi
obrázok dá vločke do rúk dobrý v kožušku, darčeky nám podáva. Aby sa
nepomýlil, mne dá darček sem.

Veverička: Mne sem!
obrázok dá druhej vločke do rúk

Ježko: Mne sem!
obrázok dá tretej vločke do rúk

Zajko: Mne dá sem červenú mrkvičku, hneď ju pochrumkám.
obrázok dá štvrtej vločke do rúk

Vločky držia obrázky tak, aby bolo dobre vidieť, ktoré zvieratko je tam nakreslené

Veverička: Nespi toľko, mesiačik, v páperovom mračne!
Pozera hore na mesiac, ktorý pomaly vychádza spoza mračna – mrak vezmeme preč.

Zajko: Zasviet' rýchlo na nebi!

Ježko: Nech sa slávnosť začne!

Medveď: Podme sa pripraviť!

Zvieratka odídu.

Vločky:

*spievajú, alebo recitujú
rozhadzujú sneh, zatočia sa*

Padaj, padaj, deň i noc,
padaj sniežik biely,
mäkkou bielou perinou
prikry chotár celý.

Zvieratká sa veľmi tešia
Na slávnosť pri stromčeku.
Darčeky si prichystali
A hneď ich aj prinesú.

Veverička:

*príde s veľkou mrkvou a hľadá
obrázok zajačika. Položí mrkvu
k vločke. Každé zvieratko po
odovzdaní darčeka hneď odíde.*

Mám pre zajka mrkvičku. Kde má meno? Aha, tuto. Deti
buďte tichučko, neprezradte mu to!

Medveď:

položí šušku k obrázku veveričky

Veveričke šušku dám, tá sa zaraduje. Kde má svoje
miestečko? Aha, tu je, tu je!

Ježko:

*prichádza, obzerá sa, ukazuje
pohár s medom. Položí pohár
k obrázku medvedíka*

Nevidí ma nik? Tu má darček medvedík. Kúsok medu,
čo som dostal od včielky, nech si lizne, keď sa zgúľa
postielky.

Zajko:

položí jablko po ježkov obraz

Stúpam ticho tichučko, mám pre ježka jablíčko. Jablíčka
má ježko rád a je to môj kamarát.

Sova:

*prichádza spoza jedle, máva
rukami ako krídlami
odkloní hlavy vločkám, vezme
darčeky a odnesie ich ďalej od
stromčeka, obzerá si ich
rozsvietime stromček
hudba – sova odnáša darčeky
späť pod stromček k vločkám,*

Hú-hú-hú, hú-hú-hú, videla som všetko spoza stromu.
Hneď sa pozriem, aké dary kto podával komu.

Pekné, pekné, či sú milí..

Jáj, veď slávnosť sa už začína. Musím ísť, aby ma tu
zvieratka nepristihli.

*ale v tej rýchlosti to popletie, vymení darčeky. Ježkovi – šušku, medveďovi – mrkvu,
veveričke – jablko, zajkovi – med. Vločky ich prikryjú.*

Zvieratká:

*spolu prichádzajú a spievajú
na melódiu piesne Pec nám
spadla*

/:To je pekné, to je pekné, to je pekné,

keď sa začnú oslavy.

Keď sa v lese, na polianke,

veľká jedľa rozžiari.:/

Zajko:

*Bežia k jedličke a každý si
vezme darček spod svojho o
obrázka. Prezerajú si ich a
prichádzajú smutné.*

Pozrime sa, či už máme darčeky.

Sova:

*prichádza
otočí sa k obecenstvu
začne sa prechádzať, previnilo
si drží hlavu*

Už som vám tu, moji milí. A čo ste takí smutní všetci?

*Tak sa mi zdá, že som tie darčeky zamenila. Čo len mám
teraz urobiť?*

Ježko:

ukáže šušku

*Iste ma bude bolieť v brušku, keď spapám túto veľkú
šušku!*

Medved':

ukáže mrkvu

*Maliny sem – tam zberám v kričku, no nie som zvyknutý
na mrkvičku!*

Veverička:

ukáže jablko

Ja na jadierka zúbky mám, ale jabĺčko ťažko pohryzám!

Zajko:

Neslýchal to ešte svet, aby zajko lízal med!

Sova:

*pribehne k zvieratkám
všetci zatvorí oči a sova
povymieňa darčeky správne*

*Tu máte sovu, vašu kamarátku. A tá dá všetko do
poriadku. Zavrite oči!*

Jeden, dva, tri, už má každý, čo mu patrí. Otvorte oči!

Medved':

Aha, môj sladký medík!

Zajko:

Moja mrkvička!

Ježko:

Moje jabĺčko!

Veverička:

Ja zo šušky vyberiem semiačko ľahučko.

Všetci:

tancujú v kruhu aj vločky

*/:To je pekné, to je pekné, to je pekné, keď sa začnú
oslavy. Keď sa v lese, na polianke, veľká jedľa rozžiari.:/*

8 Snehulienka a sedem trpaslíkov

(Na motívy slovenskej ľudovej rozprávky, vhodné na celoškolský projekt)

Scéna: *v pozadí kráľovský palác, kráľovná sedí na lavičke v záhrade, (kriky, ruže, stromy), v ruke drží ružičku, na stolíku je čierna truhlička na šperky.*

Kráľovná: Ách , ja nešťastná. Prečo len nemám žiadne dieťaťko?
Tak veľmi by som chcela mať dieťaťko, ktoré by bolo biele ako sneh, líčka by malo červené ako táto ružička a vlásky čierne, ako drevo na tejto truhličke.

Kráľ: Nebuď smutná, kráľovná, určite sa nám raz takéto dievčaťko narodí a my budeme šťastní.
*prichádza po kráľovnú
hudba – spolu odchádzajú*

Motýlik: Práve dnes ubehlo 15 rokov od chvíle, keď sa našej kráľovnej a kráľovi narodilo dievčaťko, ktoré sa volá Snehulienka.
priletí na scénu – do záhrady k Snehulienke, ktorá sa hrá so zajačikom, obväzuje mu labku

Kráľovná: Pozri, aká je krásna.
prichádza spolu s kráľom,

Kráľ: Veru, je presne taká, po akej sme túžili.

Snehulienka: Mamička, otecko, pozrite ako som pomohla zajačikovi.
Bolela ho nôžka.

prihovára sa zajačikovi Neboj sa, onedlho budeš zdravý a znova budeš behať po lese.

Kráľovná: Máš dobré srdiečko, dcérka. Buď vždy taká dobrá a milá a každý ťa bude mať rád. Som chorá a cítim, že tu u dlho nebudem. Ale aj potom ťa budem ochraňovať.

Snehulienka: Nehovor tak, mamička. Ja chcem, aby si bola pri mne ešte veľmi dlho.

Kráľovná odíde, Snehulienka pustí zajačika do lesa – hudba.

- Kráľ:** *hudba - prichádza smutný,
Snehulienka, sedí, vije venček
kráľ odíde* Snehulienka, tvoja mamička zomrela, ale neboj sa, neostaneš sama. Budem sa snažiť nájsť ti inú mamičku ktorá ťa bude mať rovnako rada.
- Snehulienka:** *plačlivo* Ách ja nešťastná, čo len budem robiť? Macochy bývajú zlé. Nechcem, aby sa otecko ešte raz oženil.
- Kráľ:** *príde s macochou* Toto je tvoja nová mama. Počúvaj ju a maj ju rada.
- Snehulienka:** *kráľ odíde* Dobre, otecko, urobím ako si praješ.
- Macocha:** *hodí jej starú zásteru
Snehulienka si oblečie zásteru
a odíde, v úzadí zametá podlahu* Okamžite si zobleč tie krásne šaty. Stačia ti aj toto!
A daj sa do práce! Pozametáš a umyješ podlahu!
- Macocha:** *pozerá sa do zrkadla* Zrkadlo, zrkadlo, povedz že mi, kto je najkrajší na zemi?
- Zrkadlo:** Ó, kráľovná, vy ste najkrajšia na celej zemi.
- Macocha:** Takto sa mi to páči, moje drahé zrkadlo. To je tá správna odpoveď.
- Snehulienka:** *upratuje, spieva si*
- Macocha:** *s odporom
pozerá do zrkadla* Fúj, tá Snehulienka je taká špinavá, otrhaná a škaredá. Je čas sa trochu potešiť.
„Zrkadlo, zrkadlo, povedz že mi, kto je najkrajší na zemi?
- Zrkadlo:** Krásna ste krásna, kráľovná milá, no Snehulienka vás krásou prevýšila.
- Macocha:** *zlostne* No toto, musím sa Snehulienky okamžite zbaviť.
„Poľovník! Okamžite pod' sem!“ Veľmi sa hnevám na Snehulienku. Zaraz ju odvedieš do lesa. Zabiješ ju a ako dôkaz, že si to urobil, mi donesieš jej srdce v tejto skrinke.
- Poľovník:** Dobre, pani moja, urobím ako rozkážete.

*príde k Snehulienke
smutne hovorí, vzdychne*

Snehulienka:

*odchádzajú, zmena scény –
les, domček, kvety, hudba*

Snehulienka:

zberá kvety

Červená čiapočka:

prichádza s košíčkom

Snehulienka:

Červená čiapočka:

šeptom

Snehulienka:

Červená čiapočka:

odchádza

Snehulienka:

zamáva Čiapočke

otočí sa k poľovníkovi

Poľovník:

Snehulienka: *vystrašene*

Poľovník: *k publiku*

otočí sa k Snehulienke

Snehulienka:

Poľovník:

Snehulienka:

Snehulienka, pod' so mnou na prechádzku do lesa, pozrieme sa, či sú zvieratká v poriadku.

Rada s tebou pôjdem. Aspoň si oddýchnem od ťažkej práce.

Aké pekné kvety. Natrhám si kyticu.

Snehulienka, čo tu robíš uprostred lesa?

Som tu s naším poľovníkom, ideme sa pozrieť, či sú zvieratká v poriadku.

Never mu, Snehulienka, je v službách tvojej macochy, určite mu prikázala, aby ti ublížil.

Ďakujem za varovanie, Čiapočka, ale neverím, žeby mi ublížil. Ty si daj pozor na vlka. Tuším som ho zazrela za tamtými stromami.

Neboj sa o mňa Snehulienka, dám si pozor. Maj sa dobre.

Aj ty, Červená Čiapočka a pozdravuj starú mamu.

Už je čas ísť domov.

Vy sa už domov nevrátite, princezná.

Ako to myslíš, poľovník?

Nemôžem to urobiť!

Kráľovná mi prikázala zabiť vás. Ale radšej zomriem, akoby som vám mal ublížiť.

Keď sa vrátiš do zámku s prázdnu skrinkou, prídeš o život.

Nebojte sa princezná. Zabijem srnku a vložím jej srdce do skrinky. Kráľovná určite nič nezistí.

Ďakujem ti. Nikdy ti to nezabudnem.

poľovník odchádza Kam sa len podejem? Kde sa mám skryť?

Snehulienka. plače, počuť spev Čo je to?

Prichádzajú štyri zvieratká – druh si môže zvoliť každý sám, spievajú si

1. zvierá: Neplač Snehulienka, my sa o teba postaráme.

Snehulienka: Keby ste len vedeli, čo sa mi prihodilo.

Všetky zvery: Vieme, vieme, všetko vieme.

2. zvierá: V lese sa zvesti rýchli šíria.

Snehulienka: Musím pohľadať miesto, kde by som sa mohla ukryť.

Vtáčiky: spev vtákov Môžeš sa ukryť v našom hniezde.

3. zvierá: Nie, bude bývať u nás.

4. zvierá: Nemôže predsa bývať v hniezde, či v nore. Neďaleko odtiaľ stojí malý domček. Tam môžeš bývať, Snehulienka.

Snehulienka: Ďakujem za radu, poďme sa tam pozrieť.

hudba – prídu k domčeku Aké je to tu všetko maličké. Kto tu býva?

1. zvierá: Je to dom siedmich trpaslíkov.

2. zvierá: Sú veľmi dobrí, určite ťa nechajú u nich bývať.

3. zvierá: My už pôjdeme, Snehulienka, aby sa o nás rodičia nebáli.

Snehulienka: Už som veru hladná, smädná a unavená.

4. zvierá: Ponúkni sa z ich jedla a pitia a oddýchni si, kým sa vrátia.

Vtáci: Pozdravuj ich od nás.

Všetci: Maj sa dobre, Snehulienka.

odchádzajú

Snehulienka: Dovozenia!

zamáva, hudba – napije sa, odsunie stoličku, zje s tanierika, ľahne si do postielky

Trpaslíci: Ej hou, ej hou, ideme domov.

spievajú, veselo kráčajú /:Kráčame si po ceste a ideme domov.:/

Trpaslíci: Čo sa tu stalo?

vojdú do domčeka, zistia, že veci nie sú na svojom mieste

- 1. trpaslík:** Nieкто sedel na mojej stoličke.
2. trpaslík: Kto jedol z môjho tanierika?
3. trpaslík: Kto si odlomil z môjho chlebíka?
4. trpaslík: Mne nieкто odjedol z mojej zeleninky.
5. trpaslík: Kto jedol s mojou vidličkou?
6. trpaslík: No toto! Nieкто odpil z môjho pohárika.
7. trpaslík: Kto to leží v mojej postieľke?

- 1. trpaslík:** *zašepká* Pst, nieкто tu spí.
2. trpaslík: To bude určite zlodej.
3. trpaslík: Jáj! Dievčatko! Nie je to zlodej, ale dievčatko a aké je *radostne* krásne.

Snehulienka sa zobudí, začudovane hľadá na trpaslíkov

- 4. trpaslík:** Čo tu robíš? Kto si?
Snehulienka: Prepáčte. Ja som Snehulienka. Prišla som k vám, lebo utekám pred zlou macochou, ktorá ma chcela zabiť. Domček mi ukázali vaši kamaráti, zvieratka z lesa. Môžem ostať s vami?
5. trpaslík: Snehulienka, môžeš zostať u nás.
6. trpaslík: Ochránime ťa pred zlou kráľovnou.
7. trpaslík: Môžeš sa o nás starať. Ak chceš, môžeš nám variť, prať, šiť, upratovať.

- Snehulienka:** S radosťou vám pomôžem. Ďakujem, že môžem ostať u vás.

dá sa do práce

zmena scény - zámok

- Macocha:** Zrkadlo, zrkadlo, povedz že mi, kto je najkrajší na zemi?
pozerá sa do zrkadla

- Zrkadlo:** Tu sa vám nik krásou nevyrovná, lež Snehulienka v lese hlbokom, kde siedmim trpaslíkom opatruje dom, je sto rás krajšia, pani kráľovná!

Macocha: Podviedli ma! Ved' ja vám ukážem! Napijem sa z toho nápoja a zmením sa tak, že ma nikto nespozná.
*odíde a vráti sa zmenená
zmena scény – domček, les*

Snehulienka:
v domčeku spieva si a upratuje, varí

Macocha: Kúpte si pekný tovar! Kúpte si pekný tovar!

Snehulienka: Dobrý deň starenka, čo máte na predaj?
vykukne z domčeka

Macocha: Dobrý tovar, pekný tovar, šnurovačky rôznych farieb.

Snehulienka: Aká je pekná tá šnurovačka. Jednu si kúpim. Táto je pekná. Vyskúšam si ju.
oblečie si ju

Macocha: Ako to vyzereáš? Ukáž, nech ti ju poriadne zašnurujem.
*zatiehne, Snehulienka
spadne na zem, smiech*

Janík a Marienka:
prichádzajú – spievajú si, hudba - zbadajú Snehulienku

Janík: Marienka, pozri, niekto tu leží.

Marienka: To bude určite Snehulienka. Spoznala som ju podľa tmavých vlások a červených líčok, vieš, ako sme to čítali v rozprávke.
nakláňa sa nad Snehulienkou

Janík: Čo sa jej len mohlo stať? Nie je mŕtva?

Marienka: Nie je. Už si zabudol, ako to bolo v tej rozprávke? Prišla zlá macocha, preoblečená za starú ženu a silno jej zatiahla šnurovačku.

Janík: Naozaj ma oblečenú šnurovačku. Rýchlo ju rozviažme.
rozviaže šnurovačku

Snehulienka: *vstáva* Čo sa to stalo? A čo tu robíte vy dvaja?

Marienka: Zablúdili sme v lese.

Janík: Ako sme radi, že sme ťa našli a pomohli sme ti.

Snehulienka: Ďakujem Vám. Ale ja viem, že aj na Vás číha nebezpečenstvo. Vo vašej rozprávke vás má do svojho

domčeka prilákať zlá Ježibaba. Teraz pomôžem ja vám. Zvieratká, poďte rýchlo sem. Ukážte Janíčkovu a Marienke cestu von z lesa.

Zvieratká: *pribehnú*

S radosťou. Poďte s nami.

Janík a Marienka:

Ďakujeme ti, Snehulienka, a už nikoho cudzieho do domčeka nepúšťaj.

Snehulienka:

Budem opatrnejšia. A aj ja ďakujem Vám.

zámok

Kráľovná:

Zrkadlo, zrkadlo, povedz že mi, kto je najkrajší na zemi?

Zrkadlo:

Tu sa vám nik krásou nevyrovná, lež Snehulienka v lese hlbokom, kde siedmim trpaslíkom opatruje dom, je sto ráz krajšia, pani kráľovná!

Kráľovná:

No veď počkaj Snehulienka, teraz ťa už určite zničím.

zlostne - prezlečie sa – hudba - odchádza do lesa

volá

Kúpte dobrý tovar! Kúpte dobrý tovar!

Snehulienka: *z domčeka*

Nesmiem nikoho púšťať do domčeka. Chodte preč!

Kráľovná:

Veď som ani nechcela ísť dnu, len som ti chcela ukázať tento hrebeň.

Snehulienka: *zoberie hrebeň*

Aký je krásny.

Kráľovná:

Pod', učešem ťa.

učeše, Snehulienku - spadne na zem A teraz už je s tebou Koniec.

Trpaslíci: *spievajú, vracajú sa domov - zbadajú Snehulienku*

1. trpaslík:

Čo sa tu stalo?

2. trpaslík:

Určite tu zas bola zlá kráľovná.

3. trpaslík:

Hľadáme, čím jej mohla ublížiť.

4. trpaslík: *prezerá vlasy Snehul.*

Už to mám pozrite sa! Hrebeň.

5. trpaslík: *vyberie hrebeň*

Musíme ho hneď vybrať.

Snehulienka:

Ďakujem vám.

6. trpaslík:

Zase si nás nepočúvla.

7. trpaslík:	Nesmieš do domčeka nikoho púšťať.
Snehulienka: <i>odchádzajú do úzadia zámok</i>	Sľubujem, že už budem opatrná. Poďte, porozprávam vám ako sa to stalo.
Kráľovná:	Zrkadlo, zrkadlo, povedz že mi, kto je najkrajší na zemi?
Zrkadlo:	Tu sa vám nik krásou nevyrovná, lež Snehulienka v lese hlbokom, kde siedmim trpaslíkom opatruje dom, je sto ráz krajšia, pani kráľovná!
Kráľovná:	Snehulienka musí zomrieť, aj keď na to sama doplatím životom. A teraz pripravím pochúťku pre teba Snehulienka. Vezmem toto šťavnaté jabĺčko a namočím ho do jedu. Len raz si z neho odhryzne a bude po nej. Potom sa uvidí, kto je najkrajšia žena kráľovstve.
<i>Les – domček, prestretý stôl – tanieriky, mištičky, poháre, ovocie, jedlo</i>	
Snehulienka: <i>volá na trpaslíkov, sadnú si k stolu jedla - hudba</i>	Je čas obeda. Poďte k stolu. Dobrá chuť!
1. trpaslík:	Ďakujeme Snehulienka za výborné jedlo.
2. trpaslík:	My už musíme ísť do práce.
3. trpaslík:	Nezabúdaj, že nesmieš nikoho vpustiť do domčeka.
4. a 5. trpaslík:	Maj sa dobre Snehulienka.
6. a 7. trpaslík:	Skoro sa vrátíme.
Snehulienka: <i>hudba</i>	Dovidenia. Ách, aký tu nechali neporiadok a toho špinavého riadu. Musím sa dať rýchlo do práce.
Kráľovná: <i>klope</i>	
Snehulienka:	Nikoho nesmiem vpustiť.
Kráľovná: <i>ukáže pekné, červené jablko</i>	Rob ako chceš, veď ja tie jabĺčka predám aj inde. Ale jedno ti dám.

Snehulienka: Nič si nesmiem vziať.

Kráľovná: Vari ťa chcem otráviť? Pozri, rozkrojím jablčko.
Jednu polovicu zjem ja a druhú zjedz ty.

Snehulienka: Ak je z toho istého jablčka, určite sa mi nemôže
do hl'adiska, odhryzne, spadne nič stať.

Macocha: Biela ako sneh, červená ako ružička, čierna ako
uštípačne ebenové drevo! Teraz si ťa už trpaslíci
neprebudia!

Kráľovná: Zrkadlo, zrkadlo, povedz že mi, kto je najkrajší
na zemi?

Zrkadlo: Pani kráľovná, vy ste najkrajšia na celej zemi.

Kráľovná: *smiech* Som najkrajšia!!!! Cha – cha -cha

Trpaslíci, zvieratká: Ej, hou,ej, hou, ideme domov.
-idú k domčeku, zbadajú /: Kráčame si po ceste a ideme domov.:/
Snehulienku, plačú.

1.trpaslík: Hľadajme čo jej mohlo ublížiť.

2. trpaslík: *prezerá Snehulienku* Nič som nenašiel.

3. trpaslík: Vôbec nevyzerá ako mŕtva,

4. trpaslík: Aj líčka ma červené.

5. trpaslík: Necháme si ju u nás.

6. trpaslík: A budeme ju strážiť.

7. trpaslík: Zvieratká doneste kvety pre Snehulienku.
obložia Snehulienku kvetmi, plačú, smutná hudba, prichádza princ

Princ: Aká je krásna! Kto je to?
príde k Snehulienke,

7. trpaslík: Je to Snehulienka. Bývala tu s nami, v našom
domčeku.

Princ: Prepáč, Snehulienka, nechcel som ti ublížiť.
trocha ju nadvihne – vyšmykne sa mu
lahne opäť na podložku

Snehulienka:

zakašle, z úst vyberie kúsok jablka

Princ:

objíme Snehulienku

Snehulienka:

ukáže na zvieratká a trpaslíkov

Princ:

hudba, odchádzajú zámok

Kráľovná:

Zrkadlo:

vojde Snehulienka

Kráľovná:

Spadne na zem.

Čo sa stalo? Kde som?

Tu si, pri mne. Pod' so mnou do môjho zámku a staň sa mojou ženou.

Veľmi rada princ, ale chcem, aby moji priatelia išli so mnou.

Pravdaže môžu ísť s nami, budem rád, keď budú bývať s nami.

Zrkadlo, zrkadlo, povedz že mi, kto je najkrajší na zemi?

Tu sa vám nik krásou nevyrovná, lež sto ráz krajšia je mladá kráľovná.

To nie je možné! Ved' som ťa otráвила.

To je môj koniec!!!

Použitá literatúra a zdroje

Meuselová, M. 1991. Zvedavý vianočný anjelik. Bratislava: EGMONT ČSFR 1991. ISBN 80-7134-152-5.

www.youtube.com/watch?v=O_kg6jnKjVw